

ges over. Det forslaaer ingenting. Det kan kun, som Ministeren fuldstændig rigtigt udtrykte sig, forøge Irritationen hos det Par Stykker, der blive oversprungne, uden at fremme den vedkommende Kaptajn saa meget, at man kan vente at drage Nytte deraf i de øverste Grader, og det var jo det, der skulde naas. Nej, lad dem springe over 10—20, ja 30—40, om det skal være. Naar Ministeren gik op til 50, er jeg bange for, at han ikke helt har tænkt paa, hvor meget det egentlig vil sige. Det vil egentlig sige at springe 5 Aar paa en Gang, naar vi regne omtrent 10 Avancementer om Aaret for Fodfolket, og det er jo væsentlig det, der her er Tale om. I Ingeniør- og Artillerikorpsene har man, som bekendt, endnu overhovedet ikke praktiseret Springavancementet fra Løjtnant til Kaptajn, og i Rytteriet har man vist først for nylig begyndt at øve det. Saaledes er altsaa Forholdet, naar vi tage Haandbogen for os og se paa, hvorledes Hærloven af 1867 i sin Almindelighed er gennemført paa dette Punkt.

Betragte vi Avancementet fra Kaptajn til Stabsofficer fra 1867 til nu, naa vi til det Resultat, at man som Regel avancerer fra Kaptajn til Oberstløjtnant efter Tur, for saa vidt vedkommende virkelig anses for egnet, altsaa i Følgeorden. Kun i Undtagelsestilfælde, naar man skal besætte en særlig vanskelig Plads, afviger man derfra. Det er den Praksis, der har udviklet sig i det forløbne Tidsrum. Jeg skal senere vise, at den ogsaa har sin Berettigelse.

Man vilde maaske sige, at det var en Fejl, at man i 1880 gik med til kun at lade hvert 5te Avancement fra Løjtnant til Kaptajn være Springavancement, thi derved vil man ikke kunne faa tilstrækkelig mange Folk frem til Generaler, om jeg saa maa sige. Dertil vil jeg svare, at det er jo en Kendsgerning, at vi ikke producere to Fodfolksgeneraler om Aaret. De andre Vaaben kunne vi dristigt lade ude af Betragtning i dette Tilfælde, de komme slet ikke med her. Vi have 5 Brigadegeneraler, en Generalinspektør og 2 kommanderende Generaler. De sidste kunne dog tages af alle Vaaben, men ere vel som oftest blevne taget af Fodfolket. Vi faa altsaa højt regnet 8 Fodfolksgeneraler. Jeg

tror da ikke, det er for meget, at sige, at naar Ministeren nu vil konstruere Generaler, der kunne staa i 15 Aar, bør vi gaa over til den Praksis, han mente, der skabtes ved de første Udnævnelser efter Hærloven af 1867. Han vil da højest kunne naa at producere en Fodfolksgeneral om Aaret. Men naar man til dette Brug tager mindst 2 Springavancementer, og naar vi regne 10 Avancementer og hvert 5te som Spring, skulde jeg tro, at der var nogenlunde Udsigt til at naa det, man skal. Tilmed maa man dog gaa ud fra, at der blandt dem, der blive Stabs-officerer i en senere Alder, kan udvikle sig Generalsemner, selv om de ikke netop som Løjtnanter have haft „General“ skrevet paa Panden. Man maa ikke glemme, at der er to Kategorier, der helst skulde arbejde i nøje og snævre Samvirken, nemlig Generalstabsofficererne — Kontorofficererne — og Geledofficererne, og det gaar ikke an i alt for høj Grad at lade de øverste Avancementer tilflyde alene Generalstabsofficererne. Det er ganske nødvendigt, at Troupieren, Geledofficeren til fulde kommer i Betragtning ved disse Avancementer. Jeg vil derfor hævde, at Bestemmelsen om hvert femte Avancement fra Premierløjtnant til Kaptajn turde være tilstrækkeligt i sin store Almindelighed til at faa pousseret de Generalsemner frem, som Officersuddannelsen og Officersudviklingen i det hele paa et saa tidligt Stadium kunne anvise.

Dernæst siger den højtærede Minister, at Systemet skulde bestaa i, at vi formere to Rækker. Den ene er Springerne af første Klasse, der altsaa tages saa langt frem som muligt for i en saa tidlig Alder som muligt at pousseres op til de øverste Pladser, den anden Række er dem, der vel ere fuldtgnede, men som avancere efter Anciennitet, og saa tager man hver anden, altsaa Halvdelen, af hver Række. Men hvis man nu vil praktisere dette System — og det vil jo den ærede Minister —, vil jeg hævde, at det er alt for urimeligt meget at give hvert andet Avancement til Springerne af første Klasse. Hvorfor? Fordi deres Forfremmelse kommer til at staa i en alt for skærende Modsætning til deres Kapacitet, saaledes som Tilfældet viser sig nu, da man har prøvet at prak-